

POSTANOWENIE

Warszawa, 22 sierpnia 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron i uczestnika postępowania odwoławczego 22 sierpnia 2025 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 21 lipca 2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: MM SERVICE MONITORING spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kruszwie przy ul. Trybunalskiej 21 (95-080 Kruszów) oraz MAXUS spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi przy ul. 3-go Maja 64/66 (93-408 Łódź) w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Katowicach z siedzibą w Katowicach przy ul. Francuskiej 38 (40-028 Katowice)

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie o zamówienia: DGP Security Partner spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie przy ul. rtm. Witolda Pileckiego 63 (02-781 Warszawa), „DERSŁAW” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawadzie pod numerem 26 (28-230 Połaniec), SECURITY 24 spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pecnej przy ul. Spokojnej 6 (62-053 Pecna) oraz SECURITY SERVICE spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie przy ul. rtm. Witolda Pileckiego 63 (02-781 Warszawa)

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze.
2. Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 7 500zł 00 gr (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) na rzecz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: MM SERVICE MONITORING spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Kruszwie oraz MAXUS spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, uiszczony tytułem wpisu od odwołania.
3. Znieść w pozostałym zakresie koszty między Stronami.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w Katowicach zwany dalej „zamawiającym”, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm.) zwanej dalej: „Pzp”, w trybie podstawowym bez negocjacji, pn. „Usługa ochrony osób i mienia w budynkach Sądu Okręgowego w Katowicach przy ul. Francuskiej 38 i ul. Andrzeja 16/18 o numerze referencyjnym: OG.261.3.2025, zwane dalej „postępowaniem”. Postępowanie zostało podzielone na dwie części.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych 12 czerwca 2025 r., pod numerem 2025/BZP00275460.

Szacunkowa wartość zamówienia, którego przedmiotem są usługi społeczne nie przekraczała równowartości kwoty 750 000 euro określonej w art. 359 pkt 2 Pzp, wobec czego do udzielenia zamówienia zastosowanie znalazły przepisy właściwe dla zamówień klasycznych o wartości mniejszej niż progi unijne.

21 lipca 2025 r. wykonawcy MM SERVICE MONITORING Sp. z o.o. z siedzibą w Kruszwie oraz MAXUS Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (zwani dalej: „odwołującym”) wnieśli odwołanie w zakresie obu części zamówienia wobec czynności podjętej przez zamawiającego w postępowaniu oraz zaniechanie czynności do której zamawiający był obowiązany na podstawie ustawy, tj.:

- zaniechania badania ceny oferty wykonawcy konsorcjum w składzie DGP Security Partner Sp. z o.o., Derślaw Sp. z o.o., Security 24 Sp. z o.o. oraz Security Service Sp. z o.o. (zwanym dalej jako: „Konsorcjum DGP”), co do której istnieje podejrzenie, że jest rażąco niska;
- udzielenia zamówienia bez uprzedniego badania rażąco niskiej ceny.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

1) art. 224 ust. 1 Pzp;

2) art. 16 pkt 1 Pzp oraz art. 239 Pzp.

Wobec wyżej przytoczonych zarzutów odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

- unieważnienie czynności wyboru oferty Konsorcjum DGP jako najkorzystniejszej w przedmiotowym postępowaniu;
- wezwania wykonawcy Konsorcjum DGP do przedstawienia wyjaśnień dotyczących sposobu wyliczenia ceny oferty na podstawie art. 224 ust. 1 Pzp;
- ponowną ocenę oferty wykonawcy DGP z uwzględnieniem przedmiotowych wyjaśnień o których mowa powyżej, dotyczących sposobu wyliczenia ceny oferty;
- zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa wg. norm przepisanych.

W ramach postępowania odwoławczego przystąpienie po stronie zamawiającego zgłosili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie o zamówienia: DGP Security Partner Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, „DERSŁAW” Sp. z o.o. z siedzibą w Zawadzie, SECURITY 24 Sp. z o.o. z siedzibą w Pecnej oraz SECURITY SERVICE Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwani dalej jako: „przystępujący”). Izba stwierdziła skuteczność zgłoszonego przystąpienia w związku z tym ww. wykonawca stał się uczestnikami postępowania odwoławczego.

13 sierpnia 2025 r. zamawiający przesłał do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której wskazał, że 25 lipca 2025 r. dokonał unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty z 16 lipca 2025 r. w obu częściach postępowania. W konsekwencji powyższego, zamawiający wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp, z uwagi na fakt, że dalsze prowadzenie postępowania stało się zbędne. Jak ustaliła Izba pod linkiem wskazanym przez zamawiającego w piśmie z 20 sierpnia 2025 r., pod którym zamieszczane były dokumenty postępowania znajdowała się informacja z 25 lipca 2025 r. o unieważnieniu wyboru oferty najkorzystniejszej w obu częściach postępowania z 16 lipca 2025 r.

W ocenie Izby w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie budziło wątpliwości, że w związku z dokonaną czynnością zamawiającego, polegającą na unieważnieniu czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w obu częściach zamówienia, zastosowanie znalazł art. 568 pkt 2 Pzp, zgodnie z którym Izba umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne. Warto w tym miejscu dodać, że odwołanie koncentrowało się na zaniechaniu wezwania przystępującego do wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny oraz czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w postępowaniu. Tym samym odwołanie wniesione 21 lipca 2025 r. dotyczyło *de facto* czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w postępowaniu. Czynność wyboru najkorzystniejszej oferty w obu częściach zamówienia została dokonana 16 lipca 2025 r. Jak ustaliła Izba, 25 lipca 2025 r. została unieważniona czynność wyboru najkorzystniejszej oferty w obu częściach zamówienia.

Izba doszła do przekonania, że okoliczność, która zaistniała w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz postępowaniu odwoławczym skutkowałą umorzeniem postępowania na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp. Zamawiający po wniesieniu odwołania unieważnił czynność wyboru najkorzystniejszej oferty w obu częściach zamówienia, a do tej czynności odnosiło się odwołanie.

Wobec unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w obu częściach zamówienia podjętej przez zamawiającego, spór w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu stał się bezprzedmiotowy. Aby Izba mogła rozpoznać wniesione odwołanie – musi ono dotyczyć czynności zamawiającego (art. 513 pkt 1 Pzp). Tym samym na moment wniesienia odwołania musi istnieć substrat zaskarżenia, będący podstawą dla wykonawcy do wniesienia środka ochrony prawnej. Następnie dostrzeżenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 552 ust. 1 Pzp Izba wydając orzeczenie bierze pod uwagę stan rzeczy ustalony na moment zamknięcia postępowania odwoławczego. Ustawodawca przewidział zatem sytuację, w której może dojść do zmian w toku postępowania o udzielenie zamówienia – co Izba zobowiązana jest uwzględnić wydając orzeczenie w sprawie w toku postępowania odwoławczego. Zauważenia również wymaga, że przepisy ustawy nie zobowiązują zamawiającego do zawieszenia postępowania o udzielenie zamówienia, wobec wniesionego odwołania.

Skład orzekający wskazał, że treść art. 552 ust. 1 Pzp – podobnie jak w przypadku art. 316 § 1 kpc, w myśl którego podstawą wydania przez sąd wyroku jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy – nakazuje uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto stan rzeczy, o którym mowa w przepisie art. 552 ust. 1 Pzp należy analogicznie – jak w art. 316 § 1 kpc – interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, tj. obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia (wyrok SN

z 25 czerwca 2015 r., sygn. akt: V CSK 535/14, wyrok Sądu Apelacyjnego ze Szczecina

z 13 września 2018 r., sygn. akt: I Aga 159/18). Rolą ustalenia stanu rzeczy na moment zamknięcia postępowania odwoławczego jest uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego

w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Izba jest więc w takim przypadku zobowiązania uwzględnić czynności zamawiającego, które miały miejsce po wniesieniu odwołania, do czasu wydania orzeczenia w sprawie. Skoro zamawiający dokonał unieważnienia zaskarżonych czynności, tym samym czynność stanowiąca podstawę wniesienia środka ochrony prawnej przestała istnieć. Zaskarżenie czynności, która już nie istnieje, nie daje podstaw Izbie do stwierdzenia naruszenia przepisów przez zamawiającego i nie może być podstawą do wydania orzeczenia merytorycznego. Uznać w takiej sytuacji należało, że prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego było bezcelowe, czyli jak stanowi przepis Pzp – zbędne. Jest to przesłanka umożliwiająca umorzenie postępowania odwoławczego i zdaniem Izby może być ona wykorzystywana właśnie w podobnych sytuacjach. W innym wypadku bowiem odwołanie podtrzymywane przez odwołującego podlegałoby oddaleniu jako bezzasadne wobec nieistniejącej czynności zamawiającego. Orzekanie przez Izbę wobec nowych czynności zamawiającego nie może mieć miejsca, gdyż wykraczałoby poza ramy postępowania odwoławczego, które wyznacza treść wniesionego odwołania.

W konsekwencji, mając na względzie okoliczności przedmiotowej sprawy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie przepisu art. 568 pkt 2 Pzp, umarzając postępowanie odwoławcze.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 Pzp w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437), z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne, koszty o których mowa w , znosi się wzajemnie.

Na podstawie art. 574 Pzp Izba orzekła o dokonaniu zwrotu odwołującemu uiszczony wpisu, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji postanowienia.

Przewodniczący: